

Opetusministeri
Anna-Liisa Piipari

ARVOISA MINISTERI

Sarjakuva on elokuvan ikäinen, laajalle levinnyt ja alati vahvistuva ilmaisumuoto. Sen käyttöala on laaja, opetuksesta satiirin kautta huumoriin. Sarjakuvaa luetaan paljon, se on ilmaisumuotona tullut tutuksi.

Kuitenkaan millään muulla kulttuurin alalla emme ole niin riipuvaisia tuonnista kuin sarjakuvan. Kotimaisen tuotannon tukemista ei ole käytännössä lainkaan, seikka jota olisi vaikea ymmärtää esimerkiksi elokuvan tai kirjallisuuden kohdalla.

Lisäpulmana on sarjakuvan tietty määrittelemättömyys. Taiteilijoiden anomia avustuksia pompotellaan toisinaan eri tukiryhmien välillä, tuloksena valitettavan usein se, että taiteilija jää lokeroiden väliin.

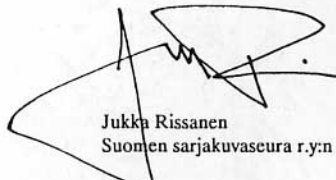
Onkin tavallaan ymmärrettävää, että kirjallisuuden rahojen jakajat pitävät sarjakuvaa kuvataiteena ja kuvataiteen rahojen jakajat kirjallisuutena. Sarjakuva kun yhdistää molemmat tavalla johon vain se pystyy, sarjakuvana, kuvan ja sanan ainutlaatuisena synteessä.

Suomi kuitenkin ansaitsee myös suomalaisia sarjakuvia ja suomalaiset sarjakuvantekijät leipänsä, vieläpä voita sen päälle. Mitä pikimmin tarvittaisiin kaksi toimenpidettä: kokonaisvaltainen selvitys siitä, miten kotimaista sarjakuvatuontantoamme tulisi tukea ja selkeä päätös siitä, mistä kategoriasta sarjakuvaa nyt tulisi tukea.

Edelläolevaan viitaten Suomen sarjakuvaseura r.y. kunnioittavasti esittää, että Te, arvoisa ministeri ryhtyisitte toimiin

Lain taiteen edistämisen järjestelyistä (328/67) muuttamisesta siten, että sen 1 pykälään lisätäisiin valtion sarjakuvataidetoimikunta.

Uuden taidetoimikunnan ensimmäisenä tehtävänä olisi laatia toimenpideohjelma suomalaisen sarjakuvan tukemiseksi.

Jukka Rissanen
Suomen sarjakuvaseura r.y:n puheenjohtaja